

בְּהִי אֲפֻמַּת הַתְּנִינָה וְגו' עֲשֵׂנוּ אֲהַנּוּחַ סִינֵי הַתְּנִינָה וְלִפְנֵי
 אֲפֻמִּים וְעֲשֵׂנוּ סַעֲדָה לְאֲפֻמַּת הַתְּנִינָה "
 תָּמוּ וּנְשַׁלְמוּ טַעְמֵי הַלְכוֹת לֹלֵב בַּסֵּד
 בְּרוּךְ נוֹתֵן לֵיעָקֹב כֹּחַ

תַּן תַּן תַּן תַּן תַּן
 תַּן תַּן תַּן תַּן
 תַּן תַּן תַּן
 תַּן תַּן
 תַּן
 ט

א"ל טעמי הלכות פסח

בס"ד : בער י"ד :

סי' תכ"ט מנאים בגלות פקודם לבסח עלמים

געעס מענס מעצין מעשע מעשה י

וביין עג בפסח רא ונהגרי להם לעול עב ענ

ובין פסח רא לבד עלמים יום .. והקטן קרן נב

בע קשי מועד תיקן להם לעול עידיו עולין י

ודולעין הלכות פסח בפסח והלכות עזרת ^{בעלים} והלכות

תג בית ותפץ לאו למעשה מובד עלמים יום

לא לעשן תפ תלמידים אחר על טעמן נלמד

על עלא טעמן וטקקיס לגעייב למע טעמא י

טעמן לבן צמד על ע פסח עיקר טעמן י

הפסח וטקקיס לגעייב למע טעמא בודק פסח:

א"ל

פזמון להמאור הגדול רש"י ו"ל לחן למענך אלהי ושמנו בראשי הכתים וכו' לאומרו הש"ץ קודם כל החזרות של יוה"ך לחן ה' שמעתי שמעך

אל נגלה במדות שלש עשרה בסניי : **יהוה**
בהתודות לפניך על עוני במדה :

ראשונה הקרא נא לפני אמנה אנכי חטאתי ליי : **יהוה**
במדה שנית נאמר בגבורה :

לא בכתבו נזכר ונקרא אזכרנו ולבי : **ירפא**
יהנה אימה ומורא כי עליון נורא :

במדה שלישית ליקורת אל : **אר**
נדרש ונמצא לכל שואל גאלני וזולתך :

אין לי גואל אני קראתיך כי תענני אל : **צור**
במדה רביעית פדיטתנו :

כמאז ישיב שבותינו יזכור לנו ברית : **רחוב**
אבותינו ישוב ורחמנו יכבוש עונותינו :

חמלהך במדה חמישית ענני : **חננו**
קחני לעבד עולם וקנני עד מתי יי :

תחשה ותענני שקר הסר ממני ותורתך חנני : **אך**
ששית אפרוש כפי :

כבודך יחלל פי לבצע : **אפי**
אמרתו בימי חרפי למען שמי אאריך אפי :

יקרו במדה שביעית רעיה : **ורב**
קראוך שומעי שמעך תן לאוהביך :

מגן ישעך משוך חסדך ליודעך : **ואמח**
הנאמן במדה שמינית פדני :

עולם עורדני זכר טוב בחסדך : **ואמח**
זכדני הדריכני באמתך ולמדני :

תשיעית קויו יזכרוהו נצר חסד לאלפים : **אפי**
במדה עם

זה כנראה סוף
כ"ו באייר
מ"ה

עם קרובו ויאדירוהו צוה רחמיה חיל יאזרוהו : **ואמח**
חסד ואמת מן ינצרוהו :

במדה עשירית יצא בצבאותינו נשא עון : **ואמח**
יוציא לאור צדקותינו ועד בית יי :

נגנן בנגינותינו כל תשא עון וקה טוב ונשדמה : **ואמח**
פרים שפתינו

במדה אחת עשרה כל משוכה ופשע : **ואמח**
אהבנו נדבה לבלתי היות חטאת

יהודה כתובה ועל כל פשעים תכסה אהבה : **ואמח**
במדה שתים עשרה שמעך שמענו וחטאה

תשא ליראיך ידענו שבנו מאחריך : **ואמח**
(ג"א אליך) בשנו ונכלמנו חטאנו עם אבותינו :

הענינו והרשענו : **ואמח**
במדה שלש עשרה דמעת העניים ונקמה

תנקה מחטא השבויים דרוש נא מיד : **ואמח**
רעי גוים דם נפשות אביונים נקיים :

העל תולעה ורמה תפקוד : **ואמח**
אדם להבל דמה ויען כי בחיק

האדמה הוא אמון הרבה אשמה : **ואמח**
בחסדך ידי נדהמים משאת פניהם אליך

נכלמים לראות בטובך לביתך משבימים : **ואמח**
אר מלך יושב על כסא רחמים אל מלך

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו : **ואמח**
כרה תאחו ירך במשפט בבא

תוכחה נגדך שמנו מספרך אל תמח גשתך : **ואמח**
לחקור מוסר רחמיה יקדמו רגלך רדות

מעשים : **ואמח**
מרפא לנפש

אחי ועמי אחים ראו האי טיפה קדושה הנקנית בשם הכרת **יחזקאל** בן בוזי הנביא
החזה. מטרתה! חזות לילה קמים להודות בלמדם חזות דוד מלך ישראל ושיר
קדש קדשים לשלמה בנו. כשרט כלילי שנתות. גם והירים תמיד בתקון לאה. והיה הנשאר
לפליטה ארץ משרי הקדש הנעשים על עהדת הקדש בהתקשרות ובהתלהבות קדושה. עד
אור הכקר למעלה הנשמה יתירה משאירים האחרת הקדושה בלימוד משנה" אוחיות נשמה". הלף הנפרדת
בהפרד הנשמה יתירה משאירים האחרת הקדושה בלימוד משנה" אוחיות נשמה". הלף הנפרדת
וכבוד גדול עופים בשוררם ארץ יקרים לכבוד **אליהו הנביא** המלאך הגואל זיל
'מקן' מלכא דוד **משיחא**. ששים כבוד שנת מלכתא. שמחים כאלהה עד שיטור קומה
ולרוב חשק ודכקותם ורעיונם לה' ולשיריו הקדושים. כראותם בחזותם שירי השב"ק והזמנים
מפוזרים אנה ואנה בלי סדר ומשער. רק ככל שיר הנושר כל העם מקצה מבקשים למלא
דברי חפץ. וכעודם מתעמשים והנה שיר אחר מלא מקום הראשון ונשאר כל יגיעם לריק.
רק שנים שלשה גרנרים מלמדי מלחמה איש הרבו על ירכו. שרעיונו הוא ספרו. כולי
האי וזולי יוכל להתחרות את השירים הרבים. אם לא ירחמו שכלו לזאת חוץ למקומו וחון
למחילתו כאשר צר לו. ולא ימלא משנה. **לחקן** כל זה לרשו מחשבתם הטובה למעשה
לקרבה אל המלאכה מלאכת הדפוס להורל כל השירים אשר העתיקו אנשי **חזקיהו**. דכר
דבור על אופנו במקומו הנועד עפי מלאכת הזמרה הרגילה והוזה פה ארצנו על נחלת אבותינו
בין זיל ומולא לזהב יזקו כל איש נשאו לבו וכל אשר נדכה רוחו אותו. מבני החכמה הביאו
זאת תרומתם להמפעל הנשגב הלוה באמצעות חכמים מקשיבים. הראשון אדם יקיר יקירנו
מאיר שינינו. בן פרח לזכי עדינו. הר"ג המפורא. וכישראל יתפאר. הן בעודנו
חי שפט כלדק דלים. אחי" וראש". סבא דמש" פעים בקש"ת גאון **יעקב** אשר אהב סלה
למשפחת **טולידאנו** המהללה. זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש וכו' כירח וכו'. וכן
חכם ישמה אב כספתו אל הספר הזה איזה שירים אשר הולידו והלמיחו עשתנות הרב מור אבי
ז"ל. ישמה האב כיוצא הלזיו. **יגל" יעקב** (שם קבוצת שיריו הנ"ל) אף גילת ורנן
וחכמתו ותמימותו. וישרו. ולדקתו. תמיד יהיו גם לזרעו ככלל. וכשרט לכר חכים הלזה
אמן. ומשנה כסף. לכל מחנות השירים מאסף. אשר סדר על ידו לשירי קדש האלה
למקומותם בשמותם כי גדול **מרדכי** בלאף הרב החסיד כמסר"ר **ימין** וואקראש
ז"ל. ויען השלים עומד בעזו ותעלומות ככל סדרי ומשפרי החכמה לא ישוב מפני כל. רק
האמת נר לרגלו כהר' **מכלוף פאריינטי** היו' בר **חיים** נע' נכד האי נכדא
יקירא. קובע עתים לחובה. **משה** שפיר זיל. שלשה המה נפלאו בעמדם יעמדו. וכלכתם
ילכו. וריונים מקדימין הם הטומדים על הפקודים לקחת הון מאת החכמים. ולחת לפסך
מוצא. עד אשר ילא לאור הספר הנחמד הלזה **ישמה יזראל** (שם הספר) כראותם
אשר לא פללו לראות עד עמוד החכמה הנו' ותנהליו. מכססם שור נחנו. ומכחם שיחדו
בעדו. זכרה להם אלהי לטובה! ולהכדיל וכו' דרך עולב כי להזכיר נעט רכעי. רחום
הבן. ואיזה נופים לומר' כה"ר **משה פאריינטי** זיל. אשר גם הוא היה לשינים
להחברה בק' הנ"ל. והיה מהמתחילים כמלזה הנ"ל. וכשרט ילא המפעל לאור קראו רבו
שידנו כאבו. בכה" ומו' הלוג". זכרה לו אלהי לטובה. ומחשבתו הסבורה תנטק למעשה.
לחתו. ולאחיו יאמר הון שלא יפקד מהם פוד איש אביר.

יאכל בדי עורו :

במהרה יבוא אליה. לפני יום ה' הנורא. יופיע אורו :

פיוט ס"א שלמה ס"א

שם נפזר חביבי קבץ מסביב. אודך אנוכב. בפני כל אדם :

לעיר שאפה. מעולה יפה. בשיר יספה. ליוצר יומם ; משכני יפה. חנם א' רופא. תקים וחורפי. עשה בו נקם ; ממחלה" תורק" ועד" תורפי" רק" . כהן ישוב עוד. למקדש מעוז. בחדש וחדו :

פיוט ס"א שלמה

שמך אדיר נורא. אברך במורא. בניב שפתיים. אשר אזמרה. בשפה ברורה בתוף ובמצלתיים :

לצור רם ונשא. נערץ בקדושה. הוא אלהים חיים. אל גדול העצה. ברא יצר עשה. ארץ וגם שמים :

מלכותו משלה בכל צבאות מעלה. תחתיים שניים. אין לו קץ ותכלה. דומיה תהלה לבטא בשפתיים :

חדר כבוד שמו יחיד בעולמו. רם שוכן שמים. דורש טוב לעמו המיוחדים שמו בכל יום פעמים

פיוט

אל רם דר בעליה. עזי רום עניה קבל. שכורה במר קזה יה. זכרכת שם יה תנחל. וגפניך גפן פוריה

אכלוהו ארבה חסיל. שפל ירום סופו. ליטע כשוהם יקר רם אני. במיצר זכור

בן נטמע. אל יוצרי קרב זמני :

פיוט ס"א חזקן חזק (למשחת הסודרי)

אחי אום טהורה. הודו בקול זמרה. ביום זה הנורא

שבת

שבת עומה אורה. אך" טוב" ומנוחה וארוחה. ברוב שמחה. ושבתה. לה' כי שבת :

חרבו מאד שירים * לצור יוצר אורים. היו נא זהירים מדברי חול זרים. אך טוב ומנוחה רדפו ברוב אונים. אחר מעדגים. הקריבו רוב נוגנים. רחקו יגונים.

נעלה רם כבודו. אנוש מכבודו. לה' לבדו. יעיד כיחודו אך טוב ומנוחה ; חזק בנאומו. ברא את עולמו. בשש יום ביומו. על כן ציוה עמו

פיוט ס"א חזקן חזק

אהליך ישוד גבל. כך דמה סר סות נגול. בוצרה אניה.

אמור לדל אכל אגיד רשום מקובל. בכתב צפניה. נגדך יורו חצים. צרייך הם נוגשים. קשתם רמייה.

יביעו דברים. בלשונם שקר אומרים. ידם נטויה. שחדו לאל חי. לבבי גם טוחי. חוה והיה.

לבן דוה נדכה. אם יתמהמה עוד חכה * בת יפיפיה : משולה כחמה מאירה יפה תמה. כלה צביה :

הן שכינה ברדה. עמך היא בצרת. גולה דחוויה : חזיון קצי איחר. שלח הילל בן שחר. יקבוץ שבויה.

לא תדאב יפה. כמו שחר נשקפה. סולת נקיה ועוד ייטב לכך. תשובי נא למסיבך בקדם רעיה.

אורך בא קום אורי. וחוששה התנערי. מעפר ציה. האל קבץ דלים. יתגדל במקהלים. שמך שם יה.

פיוט

פיוט סי' יקנן חוק

שירו ידירים שיריה חדשה. ברוך שנתן תורה קדושה
יום בו בקולות וגם ברכים. נגלה בסני שוכן שחקים
הנחיל לעמו אלה החוקים. ספרי דת המה
מנין חמשה.

עמודי שהק רגזו רעשו. כל יושבי תבל נמוגו בושו
עד עת ידירים צורם דרשו. להם ניתנה תורה
מורשה.

קדוש ישראל זרה משעיר. לקול אמרתו לי און העיר
יחזו אויבי וברוח מסעיר. וכלמו לעד ותכסס בושה
בני איתנים בחורה דבקו. בה יתהללו וגם יצדקו
ומסוף דבשה תמיד יינקו. וזהו על לוח לבם
הרושה.

חזקו עם האל חוסים בצלו. עליכם זרה נרו והלו. אמרו
אשרי העם שככה לו. דבקים בצור נערין בקדושה
אמרו אשרי.

שירים לחג הסוכות

פיוט סי' אלף דוד בן חסין חוק

אל נערין בקדושה. אליה תברע כל ברוך. גאל אומה
קדושה. מרתחת עבודה פרך-עננים כמחיצה.
חקיף אותם בדרך. לעוברו ולדבקה בו בחר גם מכל
עמים כעין תדורי תשבו בסוכות שבעת ימים.
נבוני דעת שמעו נא. הלכות חג בחג בחיבה. אשר צוה
דר מעונה. למשה על הר חויבה. עשו סוכה נכונה
צלחה תהיה מרובה. ולא בבית מעובה. לראית בה

ויקרא

בוכבי מרומים.
יד מעודות כהלכה. שם נאכל באהבה. לילה ראשונה
צריכה שאר ימים אינם חובה. המחמיר ישא ברכה
מים לא י שתה כי אם בה שמה גירסה ושכיבה. כלילות
ובימים:

דומיה לך תהלה. מלברך עת עשיה. עד שעת האכילה
אזי ברכתך רצוה. קידוש היום בתחילה. אחריו
סוכה שנייה. ברכת זמן שלישיה. על שניהם יחדיו
תמים.

ולקחתם בראשון לכם. לולב מכפות תמרים. גזול שנא
אלהיכם. גם שאול מאחרים. מלכד מתנוחכם; אף
אם לכם יהיו חוזרים. להלל אל יוצר הרים. על גבורות
גשמים.

דבוקים לו בפתיל צמיד. שלשם בדי עין עבות והוא בן
הדסים תעמיד. לפניו שתי ערבות אתרוג דר כאילן
תמיד ארבעתם יהיו נקרבות. דרך שפרות ורבות.
תקחו אזותה שבעת ימים:

בן חסין במצותיך. חזק בעל היכולת. יגל ישמח בבנותך
סוכת דוד הגופלת. נפשי המיד לישועתך. מצפה
ומיחלת. להיותה מהללת. לפניך בלב תמיד. נשמת כל
חי תברך שמך ארון העולמים:

פיוט סי' אלף דוד בן חסין חוק כרו

אסדר תושבחתא. במילין ורחשין. ליקר אנדתא
אושפיזין קדישין.
איק אילנין הקופין. קיימין דעלמא. אחידי שויפין. ומארי
דגדפין. עלאנא מכסין.

מנין